Dyskretna Transformata Fouriera

Autor: Tymon Tobolski (181037) Jacek Wieczorek (181043)

Prowadzący: Dr inż. Paweł Biernacki

Wydział Elektroniki II rok WT/TN 13:15–15:00

1. Cel ćwiczenia

Celem ćwiczenia jest analiza i porównanie widma różnych sygnałów oraz zbadanie parametrów widma sygnału rzeczywistego i zespolonego.

2. Algorytm przetwarzający

Wykorzystane funkcje:

```
— generujące sygnał (sin, cos, prostokat)
    — wyznaczająca widmo (fft)
    — wyznaczająca parametry widma (real, imag, abs)
    — wyznaczające wykres fazowy (angle, unwrap)
    — generująca sygnał zespolony (complex)
 1 % Laboratorium nr 4
    setenv GNUTERM 'x11'
    \% 1. Sygnal sinus, widmo
    figure(1)
    function [] = pkt1(i, T)
        F = 10;
        A = 1;
        Fpr = 500;
11
        [\,t\;,y\,]\;=\;\text{sinus}\,(A,\;F,\;Fpr\,,\;0\,,\;T)\,;
        subplot (2, 2, i*2-1)
        plot(t,y)
        title(["Sygnal sinus, f = ", num2str(F), ", T = ", num2str(T)])
        [f, res] = fftg(y, Fpr);
        subplot (2,2, i *2)
        semilogy(f, res, 'r-');
        title (["Widmo sygnalu sinus, f = ", num2str(F), ", T = ", num2str(T)])
21 end;
    pkt1(1, 1)
    pkt1(2, 1.76)
    print(["out/fig1.png"], "-dpng", "-landscape");
    % 2. DFT
    figure(2)
31 function [] = pkt2(i, F)
        A = 1;
        T = 2;
        Fpr = 256;
        [t,y] = sinus(1, F, Fpr, 0, T);
        subplot (2, 2, i*2-1)
        \mathbf{plot}(t,y)
        \mathbf{title}\left(\left["Sygnal\ sinus\ ,\ f=",\ \mathbf{num2str}(F)\ ,\ ",\ T=",\ \mathbf{num2str}(T)\ \right]\right)
41
        [f, res] = fftg(y, Fpr);
        subplot (2,2,i*2)
        semilogy(f, res, 'r-');
        title (["Widmo sygnalu sinus, f = ", num2str(F), ", T = ", num2str(T)])
    end:
    \begin{array}{ll} pkt2\,(1\,,\ 4) \\ pkt2\,(2\,,\ 4.33) \end{array}
    print(["out/fig2.png"], "-dpng", "-landscape");
```

```
% 3. Transformata Fouriera - sygnal sinus i prostokat
      function [] = pkt3(y)
           X = \mathbf{fft}(y);
           \mathbf{subplot}(2,2,1)
           plot(real(X), 'b-');
title("Czesc rzeczywista")
           \begin{array}{l} \mathbf{subplot}\left(\left.2\right.,2\right.,2\right)\\ \mathbf{plot}\left(\mathbf{imag}(X)\right.,\right.\\ \text{'b-'}\right) \end{array}
 61
            title ("Czesc urojona")
            subplot (2,2,3)
            plot(abs(X), ',b-')
            title ("Modul")
           \mathbf{subplot}(2,2,4)
            Xf = \mathbf{angle}(X);
 71
            Xff = unwrap(Xf);
           plot (Xff, 'b-')
            title ("Faza")
      end:
      fpr = 512;
     f = 5;

n=0:1/fpr:1;
     y=sin(2*pi*f*n);
 81 figure(3);
      pkt3(y);
print(["out/fig3.png"], "-dpng", "-landscape");
     y = prostokat(1, f, fpr, 0, 1, 0.5);
      figure (4)
      pkt3(y)
      print(["out/fig4.png"], "-dpng", "-landscape");
 91
      % 4. Wykresy fazowe sinus cosinus
      figure (5)
      fpr = 512;
      f = 10;
      n=0:1/fpr:1;
     x=sin(2*pi*f*n);
X=fft(x);
      Xf = \mathbf{angle}(X);
101 Xff=unwrap(Xf);
      \mathbf{subplot}(2,2,1);
      plot(n, x);
title("Sygnal sinus");
      \mathbf{subplot}(2,2,2);
      plot(Xff, 'r-');
      title ("Wykres fazowy sinus");
111 x = \cos(2 * pi * f * n);
     X = \mathbf{fft}(x);
      Xf = \mathbf{angle}(X);
      Xff=unwrap(Xf);
      subplot(2,2,3);
      \mathbf{plot}(n, x);
      title ("Sygnal cosinus");
subplot(2,2,4);
121 plot(Xff, 'r-');
      title ("Wykres fazowy cosinus");
```

3. Analiza widma sygnału sinusoidalnego, który w N próbkach zawiera całkowitą i niecałkowitą liczbę okresów

Widmo sygnału sinusoidalnego zawierające w N próbkach niecałowitą liczbę okresów, różni się od widma sygnału o całkowitej liczbie okresów. Dzieje się to dlatego, że dla sygnału o niecałkowitej liczbie okresów zachodzi zjawisko nazywane przeciekiem widma. Występuje ono wtedy, gdy sygnał wejściowy posiada częstotliwość, która nie jest dokładnie równa częstotliwości, dla której wyznaczony jest prążek Dyskretnej Transformaty Fouriera.

Wykresy znajdują się na stronie 5.

4. Próbkowanie i analiza widma sygnału ciągłego

```
f_{sin} \in m * fpr/N, m \in \{0, 1, ..., N - 1 \text{ oraz } f_{sin} \notin m * fpr/N \}
```

Zgodnie ze wzorem $f(m) = \frac{m*f_{pr}}{N}$ podstawiając odpowiednie wartości m i analizując widma takowych sygnałów zauważamy, że również zachodzi zjawisko przecieków widma, z takich samych powodów jak w pkt 3.

Wykresy znajdują się na stronie 6.

5. Analiza widm sygnału sinusoidalnego i prostokątnego

5.1. Sygnał sinusoidalny

Wartość rzeczywista widma sygnału sinusoidalnego jest znacznie mniejsza od widma urojonego. Kształtem przypomina natomiast wykres modułu widma sygnału. Wykres modułu widma sygnału, co do wartości jest sumą modułów wartości rzeczywistej i urojonej. Wykres widma amplitudowego (wykres modułu) pokazuje, jakie są amplitudy składowych widmowych sygnału o różnych częstotliwościach. Widmo fazowe ma kształt sygnału piłokształtnego i pokazuje nam jakie składowe fazowe wchodzą w skład sygnału oryginalnego.

Wykresy znajdują się na stronie 7.

5.2. Sygnał prostokatny

Wykres widma sygnału prostokątnego, w przeciwieństwie do widma sygnału sinusoidalnego, różni się od swojego widma modułu. Wykres urojonej części widma sygnału prostokątnego jest odwrócony względem osi x w stusunku do widma urojonego sygnału sinusoidalnego. Wykres widma fazowego stanowi funkcję liniową.

Wykresy znajdują się na stronie 8.

6. Analiza wykresów fazowych sygnałów sinus i cosinus

Wykres widma obrazuje zmianę częstotliwości sygnałów sinusoidalnego i cosinusoidalnego. Miejsca wystąpienia skoków pokazuja nam wartości częstotliwości sygnałów. Wykres widma fazowego sygnału cosinusodalnego ma dwa razy wiecej skoków, niż wykres widma fazowego sygnału sinusoidalnego. Wykresy są przesunięte względem siebie o $\frac{\pi}{2}$, czyli różnica faz między sinusem i cosinusem.

Wykresy znajdują się na stronie 9.

7. Analiza widma sygnału zespolonego

Sygnał zespolony: x(m) = sin(m) + i * cos(m)

Wartość rzeczywista widma sygnału zespolonego jest mniejsza od widma urojonego. Różnica jest jednak dużo mniejsza niż w przypadku sygnału rzeczywistego z pkt 5.1. Widmo fazowe, podobnie jak w przypadku sinusoidalnego sygnału rzeczywistego, ma kształt sygnału piłokształtnego.

Wykresy znajdują się na stronach 10 i 11.

Rysunek 1. Widmo sygnału sinus

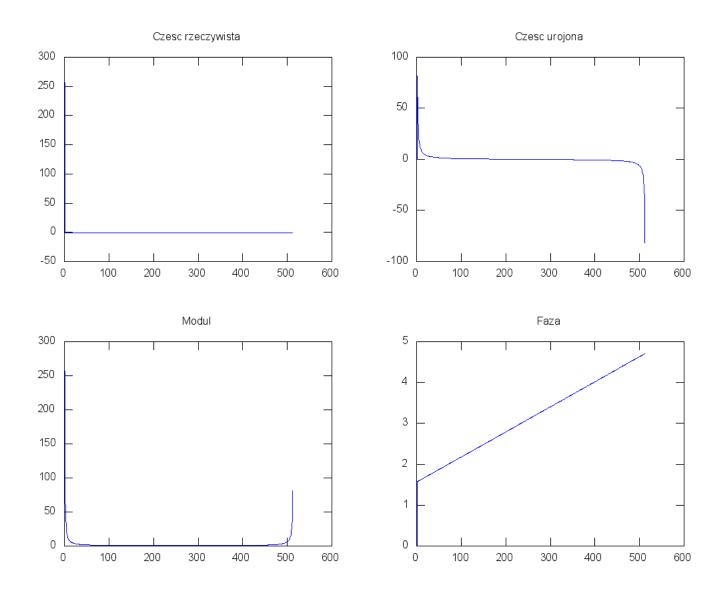
Widmo sygnalu sinus, f = 4, T = 2

Sygnal sinus, f = 4, T = 2

Rysunek 2. Widmo sygnału sinus

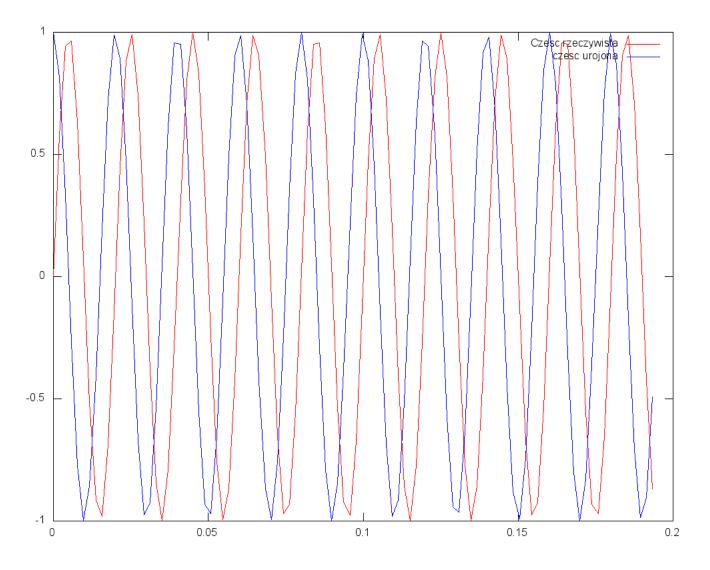
 \neg

Rysunek 3. Widmo sygnału sinus

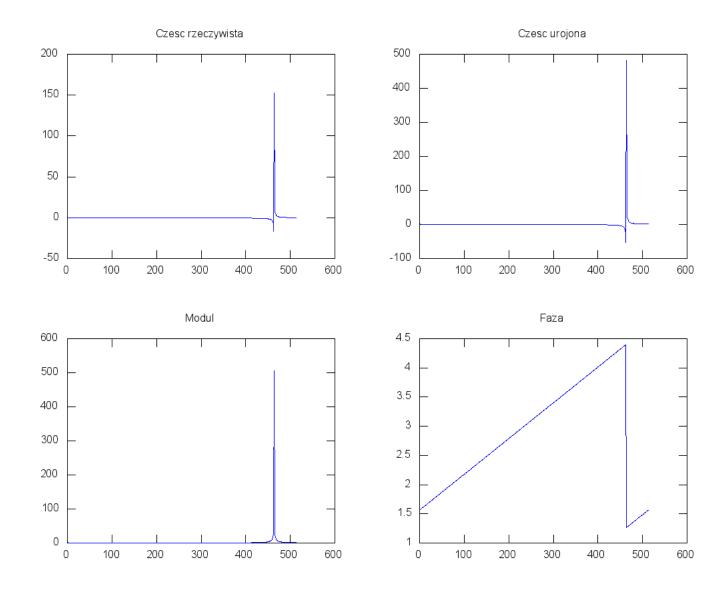

Rysunek 4. Widmo sygnału prostokątnego

Rysunek 5. Wykresy fazowe sinus i cosinus

Rysunek 6. Sygnał zespolony, część rzeczywista i urojona

Rysunek 7. Widmo sygnału zespolonego